

Jurymotiveringar Aniarapriset

Jurymotiveringarna i det här dokumentet är från 2016 och framåt. För äldre motiveringar, kontakta kansliet: info@svbib.se.

- Pristagare 2025: **Ingela Strandberg** för diktsamlingen “När jag var snö”.

Juryns motivering: ““Ingela Strandbergs poesi är lika krass som storartad. Dödens närvaro får hennes bilder att skimra. Med några få ord skildras det paradoxala i människans litenhet och samtidiga storhet genom livets cykler. Trots den lokala förankringen i Grimeton, Halland, öppnas det universella. Strandbergs förhållande till orden är i denna diktsamling lika självklar som djuren och naturen som befolkar poesin.”

- Pristagare 2024: **Mikael Niemi** för verket “Sten i siden”.

Juryns motivering: “Mikael Niemi berättar i *Sten i siden* om de stora rörelsernas tid i Sverige genom den enskilda människans öde. Med innerlighet och berättarglädje skildrar han gemenskapen mellan de som inte har något att förlora och deras kamp mot en stark överhet. Övertygelsen om att det är värt att kämpa för rättvisa ställs mot bilden som samtidigt målas upp av en blodig revolution. Känslorna och handlingarna ställer vänner och familjemedlemmar mot varandra i ett Tornedalen där magin aldrig är långt borta.”

- Pristagare 2023: **Karolina Ramqvist** för verket “Bröd och mjölk”.

Juryns motivering:

“Du kan inte stiga ned i samma flod två gånger. Du kan inte ge ditt barn det du själv en gång fick. Vi har varsin flod att stiga ned i och madeleinekakan går inte att dela. Med *Bröd och mjölk* tar Karolina Ramqvist en ny riktning i sitt rika författarskap. Genom maten möter hon sin familjehistoria och sig själv i en utpräglad sinnlig prosa. Romanen doftar, smakar och känns. Den slukar läsaren och läsaren slukar texten, njutningsfullt. Samtidigt krävs varsam eftertanke när författaren minns sin barndoms utsatthet där maten blev en trygghet i en svårtolkad vuxenvärld. *Bröd och mjölk* är en djupt personlig och vacker bok om maten, minnet och livet.”

- Pristagare 2022: **Hans Gunnarsson** för verket “Bormann i Bromma”.

Juryns motivering:

“I novellsamlingen *Bormann i Bromma* fortsätter Hans Gunnarsson att utforska medelklassens skuggsidor. Ett anonymt vi tilltalar läsaren och för ut denna på ett gungfly av förbryllat obehag och osäkra skratt. Bakom villaknuten står den banala ondskan på stadiga ben när individens ansvar upplöses i kollektivets kraft. På lustfyllt driven prosa berättar Hans Gunnarsson om vad som kan äga rum i de mellanrum som uppstår mellan människors vilja och förmåga, mellan livets alldaglighet och mystik.”

- Pristagare 2021: **Thomas Tidholm** för sin samlade produktion.

Juryens motivering:

”Thomas Tidholms konstnärskap rör sig över många genrer; fotografi, musik, film, bilderböcker, prosa och poesi. Hans röst är egen, lätt igenkännbar. Rösten bär värme, tvivel och uppgivenhet, civilisationskritik och protest mot människans dumhet. Han berättar likt Harry Martinson om orättvisor, den lilla människans värdighet och en alltmer förtvivlad omsorg om skog och natur. I Thomas Tidholms senaste verk ”Jordlöparens bok” sammanstrålar allt detta. Här möts konst och natur, djur och kultur, på ett underfundigt och märkvärdigt sätt.”

- Pristagare 2020: **Lina Wolff** för sin samlade produktion.

Juryens motivering:

”Lina Wolff ger den svenska romankonsten en uppiggande dos spansk kryddning där Almodóvars filmvärld och den magiska realismen möter svensk vardag och samtidsrealism på ett både lekfullt och underfundigt vis. Hennes prosa är fräck, rolig och hisnande suggestiv. Lina Wolff debuterade 2009 med novellsamlingen *Många människor dör som du*. Efter *Bret Easton Ellis och de andra hundarna* och *De polyglotta älskarna* kom hennes fjärde bok, romanen *Köttets tid*, 2019. Lina Wolff tilldelas årets Aniarapris för hela sitt författarskap.”

- Pristagare 2019: **Mirja Unge** för sin samlade produktion.

Juryens motivering:

”För ett konsekvent och säreget författarskap där unga människors liv och erfarenheter intar huvudrollen. Med en prosa som är både obarmhärtig och medkännande skapar Mirja Unge en mörk och hård värld där de små strimmorna av ljus trots allt lyser starkt. Mirja Unge debuterade 1998 med romanen *Det var ur munnarna orden kom* och har därefter skrivit både prosa och dramatik. Hennes senaste roman är *Jag går och lever* (2018, Norstedts).”

- Pristagare 2018: **Eva-Stina Byggmästar** för sin samlade produktion.

”Den finlandssvenska poeten Eva-Stina Byggmästar tilldelas Svensk biblioteksförenings Aniarapris 2018, för en över 30 år lång lyrikergerärning av omisskännligt och genuint inspirerande märke. Som få andra har hon ständigt lyckats överraska sin läsare, med barrskogsdoftande och nyförälskade rader av häpnad och förförelse där bibliotekarier och poeter samsas med vagabonder och filmstjärnor. Det är en poesi som nyfiket tycks kvillra sig

fram över baksidan, den är öppen och bejakande men också full av integritet: "För så / är det ju egentligen: / poesin är en hybrid, / mellan ett bombskydd / och ett gökur."

- Pristagare 2017: **Johannes Anyuru** för sin samlade produktion.

Juryns motivering:

"Johannes Anyuru tilldelas Svensk Biblioteksförerings Aniarapris 2017 för hela sitt författarskap. Sedan debuten 2003 med diktsamlingen "Det är bara gudarna som är nya" har han med sin vackert och betonghårt pulserande textkonst borrar sig allt djupare in i samtidens hjärta, utan att förlora kontakten med skapelsens mirakel och vårt kosmiska ursprung. I sin senaste bok, romanen "De kommer att drunkna i sina mödrars tårar", visar Anyuru att han i Harry Martinsons anda också förmår framlocka den paradoxala strimma av hopp som varje verklig dystopi rymmer."

- Pristagare 2016: **Claes Andersson** för sin samlade produktion.

Juryns motivering:

"Claes Andersson tilldelas årets Aniara-pris, för sin drygt halvsekelånga gärning som lyriker och prosaist. Alltsedan debuten 1962 med Ventil har han rasat som en våryr björn i språkskogen, i samhället och i politiken, men också odlat en sorts läslampans förtrolighet, ett kakelugnsvarmt och inbjudande tilltal av omisskännligt märke. Här gläntas dörren gärna mot underverket, och paradoxen får ofta göra tjänst som hävstång: "om hjärnan vore så enkel att vi kunde förstå den kunde vi / Aldrig förstå den". På senare år, som i diktsamlingen En morgon vid havet – inandning, utandning (2015), har författarskapet gått in i en ny fas med lika delar radikal självvrannsakan som innerlig lovsång till livet, eller till glädjen om man så vill: "Den bor i huden, i ögat, i öronen, i näsan, i könet, i smaklökarna / och i ljuset som lyser genom himlens fåglar och fjärilar / och i mörkret som skymmer våra missgärningar och våra svek".